

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 9 năm 2013

Số 149

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Si mê là sao?
2. Tại sao làm người ai ai cũng tham ?
3. Chiều sâu của tình thương nằm ở đâu?
4. Tự tan do đâu hình thành?
5. Những người gặp nạn lại muốn gỡ nạn là sao?
6. Mặt người nào sáng thì tâm hồn người đó nhẹ có phải không?
7. Hằng tuần gặp nhau và được phát triển tâm thức có ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

<i>Ngày 9 tháng 11 năm 1995</i> 1) Hỏi : Si mê là sao? Đáp: Thừa si mê là bị sự lôi cuốn không cần thiết, tự tưởng lầm là đúng, không thể dứt khoát được, tự hại tâm thân mà không hay, từ trường điển năng biến đổi xấu, rất dễ sân si, hại gan hại thận, chỉ có thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đứng đắn thì mới giải được bệnh này, phần hồn sẽ tiến hóa hợp thời. Kệ: Hương về thanh nhẹ nhớ Trời cứu Vào cõi Đại La chẳng có mưu Chủ kiến không còn tâm thức giác Tâm thành thanh tịnh chẳng còn mưu.	<i>Ngày 10 tháng 11 năm 1995</i> 2) Hỏi : Tại sao làm người ai ai cũng tham ? Đáp: Thừa làm người không tham thì sẽ không có việc làm. Tham đứng đắn vì đại cuộc là chánh nghĩa. Ăn hối lộ hại người thì không nên tham. Người hành pháp tu thân, thì phải làm đều đều, trong trật tự, không nên tham làm Phật, làm Tiên, thụ lợi cá nhân, chỉ đường vạch lối để kiếm tiền, thiếu sự phục vụ tận tình, thì sẽ khổ ở tương lai. Kệ: Thức tâm chẳng muốn mình tài Lập hạnh phân minh tự tiến hoài Trí tuệ tiến đều trong thức giác Quy hồn quy vía chẳng cần oai.
<i>Ngày 11 tháng 11 năm 1995</i> 3) Hỏi : Chiều sâu của tình thương nằm ở đâu? Đáp: Thừa chiều sâu của tình thương nằm trong thanh tịnh giới, có thanh tịnh mới thực hiện được trật tự siêu nhiên, chẳng còn mê chấp thì mới tận độ được. Không còn ôm chấp, nhưng phát triển chơn tâm, tức là đào sâu sự thanh tịnh của chính mình. Kệ: Tâm thân thực hiện chơn linh tiến Trí tuệ phân minh chẳng có phiền Sự thật hành thông chung một cõi Quy nguyên giềng mối tự phân xuyên.	<i>Ngày 12 tháng 11 năm 1995</i> 4) Hỏi : Tụ tan do đâu hình thành? Đáp: Thừa tụ và tan do trung tâm sinh lực của mọi vật thể hướng thượng hay hướng hạ mà hình thành: Hướng thượng thì sẽ được thành tựu. Hướng hạ thì sẽ bị phân tán và tranh chấp! Kệ: Bình tâm thanh tịnh tự phân tâm Có có không không cũng vững tâm Siêu diệu Trời ban tình quý đẹp Chuyên hành tự thức tự quy tâm.
<i>Ngày 13 tháng 11 năm 1995</i> 5) Hỏi : Những người gặp nạn lại muốn gỡ nạn là sao? Đáp: Thừa những người gặp nạn lại muốn gỡ nạn tại vì bản tánh tự nhiên và hồn nhiên của mọi người đều có. Lúc nào cũng muốn bình an và tốt đẹp, chân đi không bao giờ muốn đập trúng gai là vậy. Kệ: Tu hành lại muốn lên luôn mãi Chẳng có chông gai chẳng dọa dầy Dứt khoát chơn tình tu phát triển Bình tâm thanh tịnh chẳng làm sai.	<i>Ngày 14 tháng 11 năm 1995</i> 6) Hỏi : Mắt người nào sáng thì tâm hồn người đó nhẹ có phải không? Đáp: Thừa người nào thiện tốt thì tâm hồn người ấy sẽ được sáng và vui. Ngược lại hướng về dục thì rất dễ sân si và tủi nhục, không khác chiếc xe hơi chạy nhanh và chạy chậm. Kệ: Tiến lên mắt sáng tâm minh tinh Hướng hạ tâm sân dễ bức mình Điển giới không hòa tâm dễ động Bền lâu hướng thượng rõ hành trình.

Ngày 15 tháng 11 năm 1995

7) **Hỏi :** Hằng tuần gặp nhau và được phát triển tâm thức có ích gì không?

Đáp: Thừa gặp nhau được phát triển về tâm thức rất hữu ích cho phần hồn trong chu trình tiến hóa về tâm đạo, càng ngày càng sáng suốt thêm.

Kệ:

Thực hành phương pháp đêm đêm tiến
Tương ngộ tâm giao chẳng có phiền
Thức giác chơn hồn nay mến đạo
Cùng tu cùng tiến sống an yên.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Đại Thừa Tiểu Thừa

...
Chuyện qua bên này thành ra cảm thấy hứng thú và nhẹ nhàng, tìm được cái con đường chơn chánh trong cái ý muốn của ông để tu tiến. Rồi mấy ông đó gặp nhau vui vẻ lắm và chính ông Thắng cũng có họa rất nhiều vần thơ gửi về cho tôi, tôi cũng lần lần có phúc đáp cho ông, nhưng mà ông rất cố gắng tu. Thì mấy ông gặp ở bên đó sẽ phổ biến ra, giúp đỡ cho nhiều người, người ta mến về cái đạo pháp. Cái đầu nó chạy, ông Thắng thấy lạ kỳ, tại sao hồi nào giờ không có gặp ông Liêm thấy cái đầu, nói chuyện với người khác nó không có rần rần, không có chạy. Mà khi gặp bác Lâm Quang với ông Liêm thì cái đầu nó chạy, lạ kỳ, mình thấy nhẹ nhàng sung sướng, tự nhiên ở trong thâm tâm ông bộc lộ những câu thơ ra mới viết gửi về. Chứng minh ngoài muốn đi tới siêu phàm là chỉ đi tới điển giới thôi, chứ còn nếu mà lấy chúng ta lấy cái vật thể, lấy cái cơ thể mà ý lại, lý luận, rồi lý thuyết đi lẫn quẩn, không có lối thoát cho mình ở bên trong. Không có mở những cái lối bịch, bị nghẹt ở bên trong của mình thì lúc nào cũng thấy rất khó thông.

Cho nên tất cả lý thuyết chúng ta đều có đầy đủ hết thấy rồi, chúng ta chỉ khao khát sự thực hành. Cho nên các bạn thực hành đây rồi nó mở ra, nó mở tới đâu rồi các bạn mới thấy tự nhiên mình nói chuyện với những người tu bên Vô Vi thì nó khác, mà nói chuyện với những người tu, không có tu bên Vô Vi nó lại khác. Mà nói chuyện với những người kêu bằng học lý thuyết nói ra thì mình cũng cảm giác khác, thấy nó nặng cái ngực, nặng cái đầu, mà

nói với những người mà tu Vô Vi có phần thanh điển thì nó nhẹ nhàng, nó thấy hứng thú. Không phải là mình phỉnh phờ người ta hay là lường gạt người ta, mà chính do sự công phu của mỗi người đã tự đạt, nó mới đi tới cái nhẹ nhàng đó, rồi cái nhẹ nhàng nó hòa cảm với nhẹ nhàng chứ không có cái gì hết. Ở bên trên cũng vậy, cũng như tôi cắt nghĩa hồi nãy là cái di thiện tối lạc, chúng ta bây giờ sửa đi tới cho nó toàn thiện cái phần linh động ở bên trong, âm ra âm, dương ra dương, nó hòa đồng, thì lúc đó, chúng ta mới thấy cái sự nhẹ nhàng. Cái nhẹ nhàng là cái vui vẻ, cái vui vẻ nó hòa đồng với vui vẻ, cái vui vẻ không có hòa đồng với cái sự đau đớn. Thì cái phần thanh điển ở bên trên nó tương ngộ với thanh điển ở bên trên, cho nên người ta gặp đức Di Lạc đâu có khó khăn. Nhưng mà người thể gian ôm lấy cái hận sâu, buồn tủi, rồi đoán rằng đức Di Lạc sẽ xuống thế gian. Cứ suy nghĩ cái chuyện đó là sai, trong lúc mình buồn phiền, mình ôm lấy sự đau khổ, mà cứ đòi đức Phật Di Lạc sẽ xuống thế gian sao được. Rồi đoán ra đức Di Lạc năm nào sẽ xuống thế gian cứu độ chúng sanh, không có. Cái tâm chúng ta có thể đem cho chúng ta sự buồn bực, cái tâm của chúng ta có thể đem cho chúng ta đi tới chỗ thường lạc. Mà nếu chúng ta tự khắc phục lấy ta thì chúng ta mới tiến được, còn không khắc phục lấy ta thì làm sao chúng ta tiến được. Chúng ta phải sửa, tu là sửa, sửa cho nó nhẹ nhàng, sửa cho nó càng ngày càng thanh, nó mới hòa đồng với cái phần thanh điển ở bên trên. Cho nên, chúng ta tu ở đây bước vô điển giới, tôi nhắc một trăm, một triệu

lần cũng bước vô diễn giới chớ không có nhắc là ngó cái ngoại cảnh, không có chấp nhận cái đó. Chúng ta trở về với phần thanh tịnh diễn quang của nội tâm của chúng ta ngay trung tim bộ đầu, mỗi người phải tự trở về cái đó lúc đó mới mình cảm cái đạo pháp, chớ dùng lý luận xung quanh lẫn lộn lấy cái lý thuyết nào hay hết sức hay rốt cuộc cũng không đạt tới được đâu. Chính mình phải sửa mình, tiến về với mình, đi bước vào cái điểm thanh tịnh của mình mới xuất phát lên hòa cảm với thanh tịnh ở bên trên.

Cho nên mỗi người đều tự lập, tự tu tự tiến, không có sự ỷ lại. Không có lập thành một cái khối, rồi cái miệng la um xùm cầu nguyện mà trong cái tâm muốn tranh giựt, cướp với nhau cái đó không có tốt. Đàng này chúng ta không, chúng ta đã cướp cái quyền của tạo hóa quá nhiều rồi. Chúng ta là một người xấu giáng sinh trong cái tiểu thiên địa đầy đủ mà chúng ta đã hành hạ, chúng ta đã phá khuấy cái ngũ uẩn và cái ngũ tạng, chúng ta là đi vô trong cái bóng tối thay vì trở về cái ánh sáng. Nơi để ngự trị, kiểm soát, chỉ huy là cái tiểu thiên địa này mà chúng ta đã làm cho cái ngũ uẩn càng ngày cái thần kinh càng yếu ớt, lo ra. Đi theo cái ngoại cảnh không trở về với cái chơn chánh, rồi tham muốn tham thêm, sân muốn sân thêm, buồn muốn buồn thêm, gây cho cái ngũ tạng bất ổn. Chúng ta nghịch thiên thì giả vong, bây giờ chúng ta tu về

điễn giới thì thuận thiên giả tồn, chúng ta không có theo cái vật thể thể gian nữa, không có theo, không có phá khuấy ngũ tạng nữa. Không có nhiều động cái thần kinh và suy độn cái chuyện vu vơ mà không có tiến tới được. Thành ra các bạn áp dụng cái pháp soi hồn là trả lại cái nguyên căn nó, đánh đổ cái phức tạp hằng ngày chúng ta thâm thập, buồn vui lẫn lộn. Bây giờ chúng ta soi hồn cho nó quy nguyên trở lại không không. Hối ngày hôm qua làm gì, không có làm gì hết, hồi nãy nói gì, cũng không có nói gì hết. Nó trở lại cái không không, thì cái cơ cấu, nó mới được bền bỉ và nó mới hòa đồng với tất cả được. Cho nên các bạn đã có sẵn kinh kệ, tất cả tôn giáo đã sắp sẵn cho các bạn nghiên cứu cái hành động của đáng trọng lành, từ bản thể con người tiến về cái phần hồn sáng suốt ở bên trên. Thì chúng ta, hôm nay, hiện tại chúng ta đã có một cơ hội từ bản thể con người, từ cái lý trí khôn ngoan, chúng ta thừa tiếp cái luồng điển thành công của người đó và trở về với ta, sửa chữa để tiến đồng tới người. Chúng ta mới được cứu rồi cái phần hồn, phục hoạt trở lộn lại ở bên trên, thay vì bị đắm mê trong ngũ tạng, đắm mê trong cái thần kinh nhiều động.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 28/4/1974)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Lê Bảo Châu và nhạc phụ của bạn đạo Lê Hữu Hạnh là ông TRẦN QUANG MINH, sinh ngày 19.01.1926, mất ngày 27.08.2013 (nhằm ngày 21.07 AL) lúc 10 giờ 30 tại xã Mỹ Long, huyện Cao Lãnh, tỉnh Đồng Tháp, Việt Nam, sớm được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Hội AHVV Đức

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Ghi Danh Trình Diễn Văn Nghệ Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2013”

Ban Văn Nghệ (BVN) **Du Hành Đạo Pháp** kính mời quý bạn đạo tham gia vào chương trình văn nghệ VôVi Du Hành Đạo Pháp 2013. Năm nay, chương trình văn nghệ đặc biệt được dành riêng vào đêm thứ hai của Đại Hội - 21 tháng 9 năm 2013. Chúng tôi ước mong quý bạn ghi danh thật sớm để BVN có đủ thời gian sắp xếp chương trình một cách trật tự, theo tiết mục, để chương trình văn nghệ năm nay được linh hoạt và sống động hơn.

Quý bạn vui lòng điền các chi tiết dưới đây và gửi về địa chỉ email: vannghevovi@gmail.com

- Tên, họ bạn đạo trình diễn: _____
- Thiên đường, thành phố, quốc gia: _____
- Tiết mục và thể loại (ca, vũ, nhạc, kịch, hài v.v.): _____
- Nội dung (để MC soạn lời phần giới thiệu): _____
- Thời gian trình diễn: _____

Ghi chú: Phần ca nhạc sẽ dành ưu tiên cho chủ đề về Thiên Ca Vô Vi hoặc những sáng tác mới phản ánh triết lý Vô Vi, hoặc Tình Thầy Tận Độ. Những đóng góp ý kiến hoặc thắc mắc về chương trình văn nghệ Vô Vi DHĐP 2013, xin liên lạc: vannghevovi@gmail.com. Ban Văn Nghệ Du Hành Đạo Pháp xin chân thành cảm ơn sự đóng góp và tham gia của toàn thể quý bạn đạo.

Kính thư,
Ban Văn Nghệ - Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
vannghevovi@gmail.com.

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ Trí Tâm, Frankfurt am Main - Germany

Hỏi: Kính thưa Thầy, con tên là Trần đại Lễ hiện ở tại tỉnh Frankfurt, Germany. Được may mắn và có cơ duyên đến với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp được gần một năm nay. Kính thưa Thầy trong thời gian tu Thiền con đã làm đúng theo phương pháp mà thầy đã chỉ rõ. Cho đến đầu tháng 9 đến nay mỗi khi Soi Hồn xong, đến Pháp Luân Thường Chuyển sau đó ngồi Thiền khoản được 10 phút là đầu con lắc quá, cứ vậy cho đến 45 phút

hoặc là hơn nữa. Có đôi lúc đầu con chịu không nổi, mà trong suốt thời gian qua con lúc nào cũng niệm Phật luôn.

Đáp: Đó là phản trực trong người, Độc mạch chưa thông thì phải bị lắc, có người bị lắc như vậy đến hai ba năm mới yên. Còn phản bị nhức đầu thì nên kiểm soát lại vấn đề ăn uống, tốt hơn là phải thanh lọc.

Hỏi: Khi ngồi công phu trước mặt con lúc nào cũng có hình hai con rắn cứ lượn qua lượn lại hoài thôi, có từ đầu tháng 9 đến nay ?

Kính xin đức Thầy giải thích giúp con. Thành tâm kính chúc đức Thầy luôn mạnh khỏe để điều dắt bạn đạo được tu hành mình mãi.

Đáp: Tập trung trí ý ngay trung tâm chân mày niệm Phật liên tục thì nó sẽ giải ra đó là hai giao điểm tìm một chơn điểm để xuất phát nhưng mà chúng ta cứ liên tục niệm Phật thì nó sẽ xuất phát tròn và nó không có nghĩ bậy.

T/Đ Giesen - Germany, anh LĐT

Con xin đức Thầy phúc đáp cho con những câu hỏi khi ngồi công phu:

Hỏi: Ngồi Thiền thanh nhẹ trên bộ đầu rút, nhưng sau ót thấy điện rần rần nhưng không nặng trĩu, như thế có phải là tà không ?

Đáp: Không phải tà, bên trên thanh nhẹ thì cứ hướng về bên trên mà đi còn bên đằng sau cần cổ cái đó là không có nặng và cứ dứt khoát hướng về cõi thanh mà tiến thì tương lai không còn cái gì hết, người ta gọi ngũ uẩn giải không, hướng về thanh nhẹ sau này mình ngồi đó mà không thấy đau.

Hỏi: Có hào quang, hà sa đã niệm Bát Chánh được chưa ? Nếu niệm Bát Chánh chỉ thấy chuyển được 1, 2 huyết, như thế có nên tập không?

Đáp: Phải bắt đầu tập dần dần sẽ đi đến trọn mấy điểm mà đã chỉ định.

Hỏi: Ngồi Thiền có hào quang, hà sa trước trán trên đầu cực sáng vô cùng tận, nhưng có hôm chỉ thấy hào quang, không thấy cực hà sa trước trán là sao ?

Đáp: Hà sa chỉ thấy một thời gian, từ cái điển đi lên tới bộ ngực là có thể thấy hà sa, mà khi vượt khỏi thì không thấy hà sa và sẽ thấy những cảnh thật tốt đẹp hơn, rõ rệt hơn.

Hỏi: Ngồi Soi Hồn thấy trước ngực có luồng điện đen lớn gần bằng chỗ mình ngồi, Soi Hồn xong Thiền một chút thì không thấy luồng điện đen nữa.

Đáp: Khi thấy luồng điện đen là chưa nhập định, nếu nhập định thì không có luồng điện đen.

T/Đ San José - Bắc California, anh PT

Hỏi: Thưa Thầy, trong tâm thần học của Mỹ có loại bệnh gọi là multipersonality, trong Vô Vi hiện tượng này là gì, có phải là bị nhập xác không ?

Đáp: Hiện tượng này là phải nghĩ về lục căn lục trần mà mỗi mỗi đều phải hỏi ngược lại mới điều khiển nó được.

Hỏi: Thưa Thầy, Thầy có bảo rằng: người tu có được ánh sáng trí thông minh hơn người bình thường. Con thấy có một số bạn đạo Vô Vi tự khoe rằng họ đã có ánh sáng nhưng con nhận xét thấy trí thông minh của họ còn kém hơn người bình thường. Như vậy, thì ánh sáng của họ ở đâu ra, thưa Thầy ? Con xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Tâm làm thân chịu, người nào nói cái gì thì họ phải tự chịu trách nhiệm lấy chính họ, chúng ta hiểu luật nhân quả chúng ta không có lo cho người kế tiếp nếu mình sáng hơn họ thì mình độ họ một vài câu để họ thức tâm mà thôi.

T/Đ Hạnh Đức - Westminster, anh H

Hỏi: Trong khi ngồi Thiền, nếu có những tiếng động thật lớn xảy ra ở bên ngoài như tiếng xe đụng chẳng hạn, hoặc những tiếng khuua động lớn khác, thì ngay lúc đó trước trán con cũng chớp ra ánh sáng. Hiện tượng này giống như có hai đường dây điện bị mát và xẹt ra lửa. Vậy sự liên hệ của ngũ hành bên trong và bên ngoài như thế nào ?

Đáp: Chấn động là điện năng của đối phương nhiều khi mà nó đi đến tần số của chính chúng ta thì sẽ đụng nhưng mà không sao, chúng ta hiểu được chúng ta chỉ cover nó được thôi chứ nó không thể cover chúng ta được.

Hỏi: Đôi khi con cảm thấy những vật thô kệch hay nặng trước thì nó phóng ra những rung động chậm chạp, còn vật chất hơi nhẹ hơn một chút thì sự rung động ít thấy rõ hơn. Vậy những sự rung động này có phải là điển năng của vật chất không? Hay là từ trường của nó ?

Đáp: Đúng mọi vật chất đều có từ trường của chính nó.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 7 tháng 8 năm 1977

Nguyên điển chung hình xuyên tiến giải
Phân minh lý luận lập thanh đài
Hư không minh triết quy thời giác
Pháp giới môn quân chuyển tiến hoài.

Tiến hoài đời đạo phân hai
Tình thương hai giới đêm ngày sửa sai
Minh tâm kiến thức thanh đài
U mê cũ kỹ sửa hoài không nên
Thanh cao sẵn có tảng nền
Tiến lên tận hưởng tạm quên thế tình
Càng tu càng rõ thân hình
Huyền cơ tạo hóa chính mình khai minh
Tu thời phải giữ niềm tin
Chính mình có thể chuyển khuynh tiến hòa
Pháp đài chơn lý chẳng xa
Thiên đàng trước mắt ta hòa tiến thân
Lục căn cho đến lục trần
Hợp phân tan tợ mỗi phần giải thông
Bên trên định luật hóa công
Có sanh có dưỡng có mong chủ hòa
Gắng tu thanh đẹp mới là
Người ngoan tại thế mình xa hiểu gần
Tâm ta tự sửa xét phân,
Hiểu mình hiểu họ tự làm sửa sai
Bình tâm chớ vội thị oai
Chuyên hành chơn chánh đạt ngày quang vinh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Lăm (tiếp theo)

ĐẠO CUNG ĐÔNG HOA LẦN THỨ TƯ

THĂM CÂY NGUYÊN LINH CỦA CHÚNG SINH

...
LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Cho nên truy chân lí thì phải học đường đi, đường người ta đã đi mà ngày hôm nay chúng ta lại đồng đi trong thức để tìm ra những sự sai lầm mê muội của chính mình vì ôm lấy sự trần trực mà quên trở về với sự thanh cao căn bản. Ai tu cũng muốn giải thoát nhưng mà ôm chuyện trần vào tâm, ôm sự tranh chấp, ôm sự luyến tiếc, ôm sự sân si làm sao mà đi được! Cho nên ngày hôm nay chúng ta đã nghe người thế gian tu thành đạo lên thiên đường là nhờ gì? Vô quái ngại, bỏ tất cả. Ngày hôm nay chúng ta có cái pháp thiền, chúng ta còn ăn, chúng ta phải thanh lọc, và còn lập hạnh còn phải làm việc cứu đời cho nên cần thân xác, cho nên mượn pháp nhưng mà tâm chúng ta, trong cái đại nguyện giải thoát. Nằm trong cái đại nguyện giải thoát mà tâm không có buông bỏ và ôm lấy sự tranh chấp, sự mê chấp thì làm sao mà chúng ta đi đến cái chỗ giải thoát được, trở về nguồn cội được. Cho nên chúng ta đã nghe rất nhiều, pháp thủy rất nhiều, lời răn rất nhiều, và thực hành cho chúng ta thấy mà chỉ chờ chúng ta thực hành mà thôi! Mỗi mỗi chúng ta trở về với thanh nhẹ, vốn thanh nhẹ, vốn không có ưu sầu, vốn không có buồn phiền, mọi người là ta chung sống trong cái cảnh giới đầy đủ điều kiện để cho ta tự tu tự tiến. Hôm nay có duyên lành chúng ta được đi một giai đoạn và cảm thức rằng chúng ta phải trở về với chính ta và tự đi mới là đúng đường hơn.

...Qua những ngày ngắn ngủi của khóa Nhịn Nhục Nhẫn Hòa, các bạn đã thấy rõ nhiều chuyện lạ

làm cho tâm thức các bạn được xoay chuyển và thức tâm rất nhiều, thấy rõ người ở cõi này, người ở cõi kia, người ở đạo này, người ở phép nọ, rồi rốt cuộc cũng phải quy không. Cho nên khoa học của chúng ta trở về với chính mình, và bất cứ người nào bước vào để giảng pháp cũng là kêu chúng ta tự vận dụng sự sáng suốt để hiểu ta, nhiên hậu mới hiểu người. Chúng ta không nên hướng ngoại và định sai bất cứ một ý nghĩa nào dù đâu đến, nơi nào cũng chiều hướng phát triển và luật của chính nó. Chính ta đang mang thân xác đây cũng đang ôm một luật, sống trong lẽ sống hiện tại, với một nhu cầu cần thiết là giao triễn tâm thức để tìm hiểu cơ năng sẵn có của chính mình, nhiên hậu mới thấy giá trị của sự hòa ái tương thân của cả căn khôn vũ trụ đang ân ban cho tâm linh của mọi người thế gian gom gọn lại một thể xác eo hẹp. Nếu chúng ta biết nó, chúng ta quán thông nó, chúng ta thấy nó lớn vô cùng và tiến giải vô cùng, còn nếu chúng ta không thấy rõ nó và chúng ta ý lại nơi tha lực thì chúng ta sẽ rơi vào một điểm lệ thuộc bởi tha nhơn, ba cõi cũng vậy. Cho nên sự tu học của các bạn trong mấy ngày liền mà tôi đã giảng cùng cuốn Thiên Đường Du Ký, cũng dẫn mọi người thức tâm để tự đi, ăn năn sớm hối sửa tội mình để tiến hóa chứ không có cách nào đê bệp người khác mà quên mình, tức là mất ta và mất người. Cho nên cái tội đó là quá nặng, chúng ta không có vương vào bất cứ các tội đó. Sửa mình để thăng hoa, sửa mình để tiến hóa, sửa mình để nhận định lúc tiến lúc đi, vị trí của chúng ta đang đứng đâu, làm thế nào được nhẹ nhàng, làm thế nào được cởi mở. Những danh từ ở thế gian đều là tạm bợ.

Tiên Thánh Phật, danh từ gì cũng là tạm bợ. Phật vốn là vô danh, nhưng mà chúng sanh không hiểu đặt ông đó là ông Phật, Phật vốn là vô danh, tâm người bỏ nghiệp tâm, giải nghiệp tâm trở nên Phật tánh rõ ràng, Phật tâm rõ ràng, thanh nhẹ, vô quái ngại. Ngày hôm nay các bạn học cái gì để tìm ra hạnh phúc? Học tâm vô quái ngại thì các bạn sẽ tận hưởng tất cả những gì xảy đến trước mắt bạn, và những lời nói thị phi gieo rắc trong tâm hồn của các bạn, các bạn cũng đều giải hóa nó được và cho nó là phương tiện để thức tâm các bạn mà thôi! Cho nên tôi đã nói rõ gom gọn lại, cảnh đời là bãi trường thi, trước mắt các bạn thấy tứ quan các bạn đã nghe, thấy, ngửi toàn là đang thi thố và cho các bạn thức tâm. Ngày hôm nay được đào xới lên, các bạn thấy cái tâm các bạn hồn nhiên và thật, khi các bạn nhận định được sự thương vui yêu vô cùng đối với các giới, đó là cái tâm thật của các bạn bộc khởi ra, đó là cái tâm giải thoát đó bạn! Biết mọi người là ta trong niềm tin thương yêu cởi mở, xây dựng. Đó là cái tâm giải thoát còn tâm đồ kị tị hiềm là tâm tự sát đó các bạn, khinh khi giành giật địa vị này tới địa vị nọ rồi cuộc là tự sát mà thôi! Lấy cái gì chứng minh? Vì cuộc đời của chúng ta chỉ có tạm, không có thật mà giành giật rồi hưởng được những gì? Chỉ vướng lấy sự khổ mà thôi! Cho nên chúng ta tu tới tâm không, vô quái ngại, sung sướng vô cùng, anh em chúng ta là một, một tiếng nói thôi là việc làm đã hoàn tất. Đó là nằm trong luật của Thượng Đế sáng suốt, còn Thượng Đế bản thiện thì đây ngôi vị nhiều lắm, đề chi? Đề củng cố địa vị của ngài và không có sự thương yêu thật sự, cũng như một vị vua ở tại thế gian, độc tài. Lịch sử, các bạn đã đọc cũng là Thượng Đế đó, nhưng mà độc tài, bắt toàn dân phải phục vụ ngài mà ngài không bao giờ phục vụ cho dân. Các bạn dòm cảnh đời thì các bạn dòm cái cảnh âm và cảnh thiên không xán lạn, phân tách ra thấy rõ hết. Người tu luôn luôn hiểu đạo và muốn tầm những cái gì hay để cho nhân loại, nhưng một lúc sa cơ thì phải học hỏi những bài nặng nề, không có cách nào cứu rồi, nhưng rồi họ phải học. Trong cái học đó, lẫn lộn một thời gian, nhồi quả một thời gian, rồi họ mới thức tâm. Chúng ta đã chứng minh quá khứ, nhiều người ôm chân cha, theo cha, kể cả Việt Nam cũng vậy. Ôm cha Kim, theo cha Kim, phục vụ cha Kim rồi tới lúc giận cha Kim, bỏ cha Kim, nói xấu cha Kim cũng là người đó thôi! Rồi bây giờ ra đây, cũng con người phục vụ cha này rồi phục vụ cha kia, rồi chê cha này, rồi bình cha nọ, rồi cuộc rồi mình phải ôm lấy tất cả những gì

chuyển động trong tâm thức, và ôm lấy một cái quyền năng của những người đó tạo thành một thế đứng. Rồi cuộc không bền, phải trở về với cái chơn không mới bền. Những chuyện đó các bạn học hết rồi, cũng đồng anh em trong Vô Vi, cũng đồng trong tình thương nhưng mà có chiều trước, chiều thanh. Chúng ta học trước lần thanh để chúng ta nắm được cái dung điểm trung dung, quân bình mà tiến về con đường vô quái ngại hưởng cái hạnh phúc trong thức tâm rõ rệt. Ngày hôm nay có mấy ngày học hỏi các bạn được tâm thanh nhẹ giao du thiên đường, nghe lời minh triết nhứt nhứt phải tự tu tự tiến, vận dụng sáng suốt của chính mình, khai thông trí tuệ tới vô cùng, tự luyện hào quang của chính mình, sống trong lẽ sống thực hành hiện tại mà nhận định cho tương lai. Mỗi ngày các bạn học được một chút trật tự thì các bạn trở về với chính bạn rồi sự ngại nghi lần lần nó mòn dần rồi. Có mấy ngày, mới có năm ngày mà nó đã mòn rồi, sự ngại nghi không thành vấn đề với các bạn, mà chính các bạn đã nhìn chơn tướng của nó. Sự ngại nghi đã làm tai hại tâm thức của các bạn rồi làm cho các bạn bê trễ vì ngại nghi mà không dám dấn thân để cởi mở thăng hoa. Ngày hôm nay chúng ta phải phá vỡ cái vách tường đó. Tâm ta phải lấy cái Phật tâm mà nhận định, hòa ái với tất cả, để ta được thức hồn và ảnh hưởng những người khác trong nội thức là điều quan trọng. Các bạn học không ít có mấy ngày mà chứa vào mấy năm sau cũng còn chưa đi đến đích được. Tình thương tràn đầy của bề trên, với lòng thành thật đem lại những gì cho các bạn, không vụ lợi, không so đo, bền tâm vững chí thuật lại, dịch lại và để cho các bạn có cơ hội tham gia đồng tiến, đồng thức là một điều hiếm có trong cuộc đời các bạn. Tuy cha mẹ các bạn sanh ra, nhưng cha mẹ đâu có cho các bạn có cơ hội tiến hóa về tâm linh. Ngày hôm nay thật sự các bạn dấn thân vào con đường tâm linh để tiến hóa, tự tu tự tiến, có pháp rõ ràng, có đường lối rõ rệt, thực hành trong thức tâm, trong nhịn nhục, trong mình giải, khai tiến. Chúng ta đã đi rất nhiều cõi. Tâm thức của chúng ta đi rất nhiều cõi từ địa ngục lên thiên đường và đang sống với nhân gian thì rồi cuộc lấy cái gì làm tiêu chuẩn để đi tới giải thoát, và trật tự của hiện tại là chứng minh cho sự giải thoát ở tương lai. Cho nên các bạn đây rồi trở về nghiền ngẫm trật tự của chính mình, từ cái bàn, cái ghế, món ăn, chỗ ngủ, vợ con, gia cang, chúng ta phải lập lại trật tự. Tình anh em nó phải có tình người rõ rệt. Tình cha con nó phải có tình người rõ rệt. Đâu đó nó đều có trật tự, đem sự

thương yêu của bề trên về thực hiện ngay trong gia đình, cởi mở ngay trong gia đình thì căn nhà các bạn ở biến thành một chỗ siêu diệu nương tựa cho chúng sanh. Người ta sẽ nhìn thẳng vào gia đình các bạn, nhìn thẳng vào mặt các bạn, nhìn thẳng vào hành động các bạn mà họ học hỏi. Các bạn tạo cái nhân duyên độ tha rất rõ rệt, không phải một căn thiền viện này đủ chứa tâm linh đâu. Những căn nhà của các bạn là thực tế chứa tâm linh thẳng hoa, những nơi đó vẫn có sự hiện diện của Thượng Đế, những nơi đó có chiều hướng tiến hóa, giải thoát rõ rệt. Học ở đây về phổ hóa cho các nơi, mọi gia đình

đều có cơ hội học trong kỉ nguyên Di Lạc hiện đại. Mọi người phải vui mừng, reo mừng trong tâm, kiếp này tôi được làm con người, tôi được thông suốt minh cảm tam giới ba cõi trong tiểu thiên địa của tôi và cùng ba cõi đại la bên ngoài. Có gì sung sướng bằng, có gì hạnh phúc bằng, trong giờ phút này tôi đã gặt hái được hạnh phúc, thì tôi phải đem cái hạnh phúc này về với gia đình tôi, về với bạn bè tôi, về với xã hội của tôi đang sống, họ sai lầm vì sự ngại ngùng mà phá vỡ vách tường ngại ngùng rồi thì lúc nào cũng là cởi mở và thẳng hoa.

(còn tiếp)

